

OČI JAKO DIAMANTY

2009, Galerie Meet Factory, videa

Přivedla jsem 3 staré dámy do prostoru galerie Meet Factory, která se nachází v bývalé továrně na sklo. Navodila jsem situaci tak abych mohla po jejich příchodu do galerie zaznamenat jejich přirozenou reakci. Ta korespondovala s mým scénářem. Dámy opisují prostor v kterém se nacházejí poprvé. Pokládají sobě otázky, které souvisí se vzhledem provozem i účelem galerie.

V černě vymalované místnosti je projekční síť zavěšená v prostoru tak aby divák mohl vidět rub i líc projekce kde je záznam dialogu dam. Ten se v lehce nadživotní velikosti přibližuje k obrazu o třech sudičkách.

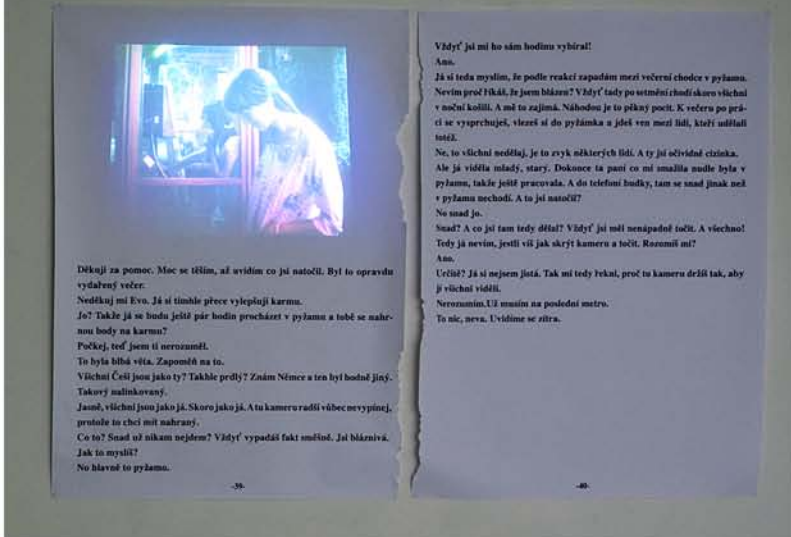
V černě vymalované místnosti galerie oblečená v černém přetírám černou kresbu na bílé zdi. Tato komiksová kresba byla vytvořena umělci kteří vystavovali v galerii se mnou. Já ji přetírám válečkem na černo dokud celý obraz nezmizí a nesplyne tím se zbytkem černé plochy prostoru galerie.

EYES LIKE DIAMONTS

2009 Galerie Meet Factory videos

I invited three elderly ladies into the MeetFactory gallery which is located in a former glass factory. I arranged the situation in the way that I was able to record their natural reaction after their arrival to the gallery and it corresponded to my scenario. The ladies were describing the space where they found themselves for the first time. They were asking themselves questions associated with the gallery interior, its organization and its purpose. In a room painted black there is a screen which is hung from the ceiling so that a visitor can see both front and reverse sides of the projection which shows the ladies' conversation. It is a little larger than lifesize and it approaches the image of three weird sisters.

Dressed in black, in a room painted black, I paint over a black drawing on a white wall. The cartoon picture was created by the artists exhibiting in the gallery at the same time. I am painting it over black with a roller until the whole image disappears and blends into the black walls of the gallery.

Příběhy ze Shanghaje

2008

strana 21 a 22 strana 38 a 39

Vznikly po měsíční rezidenci v Shanghaji. Tam jsem se soustředila na seznámení se s některými zvyky číňanů. Pro výstavu v galerii Futura jsem vybrala stranu 22 a 23 a stranu 38 a 39 z pomyslného video deníku, který tam vzniknul.

Instalace zvětšené dvojstrany, která je jakoby vytržená z knihy a z kontextu doplňuje videoprojekce. Ta je promítána na papír s textem a to v místech kde zastupuje obrázek k dokreslení příběhu, který si divák-čtenář čte-představuje.

Shanghai Stories

2008

pp.21-22, pp 38-39

The project originated from a month's residency in Shanghai where I focused on getting acquainted with some of Chinese habits. For the exhibition in Futura gallery I selected pages 22-23 and 38-39 from an imaginary video diary based on this experience.

The installation consists of enlarged two-pages which seem to be ripped out of a book. They are contextually completed with a video-projection which is projected on the paper with the texts where it substitutes the pictures to illustrate the stories which the visitor-reader is reading-imagining.

Projížďka po Bahnhofstrasse video 6:03 min. 2008

Promiňte, pomůžete mi nést tuhle ženu?

Performance na Bahnhofstr. v Zurichu.

Najmula jsem si pani a nechala jsem se nosit na jejích zádech od nádraží k jezeru a zase zpět. Ona po cestě žádala nahodné chodce aby jí pomohli. Zajímal mě nejbližší fyzický kontakt, který probíhá mezi mnou a člověkem který mě nosí. Jak probíhá odmítnutí a co se za lidi prochází na jedné z nejslavnějších ulic v Zurichu.

Austritt auf der Bahnhofstrasse video 6:03 min. 2008

Excuse me, can you help me carry this lady, please?

Performance on Bahnhofstr. In Zurich.

I hired a woman and let her carry me on her back from the railroad station to the lake and back again.

On the way, she'd ask passers-by to help out.

I am interested in the closest possible contact between me and the person carrying me, and how the refusals take place, and who are the pedestrians on one of Zurich's most famous streets.

Poznali jsme se?
Bukurest 2008, spolupráce: Zangakid!

Chtěla jsem blíže poznat jednoho člověka v průběhu týdenního pobytu (workshop Cargo) v Bukurešti. Vybrala jsem si nejmladšího rumunského umělce Zangu.

Strávili jsme společně intenzivní dva dny. Já jsem jednoduše následovala jeho běžný život. Těsně před zahájením výstavy jsme každý o tom druhém napsali text. Psali jsme ho ve společné místnosti, ale každý ve svém rodném jazyce. Takže jsme tomu vzájemně nemohli porozumět. Na vernisáži jsme žádali navštěvníky aby nám text přeložili. V tu chvíli z úst třetí osoby jsem se dozvěděla co si o mě Zanga myslí a on se dozvěděl něco o sobě. Navštěvníci vernisáže také museli žádat někoho o překlad čímž jsme vyvolali komunikační linku pro propojení česko-rumunské výstavy.

Did we get to know?
Bucharest 2008, Cooperation: Zangakid!

In the course of a week's stay (Cargo workshop) in Bucharest I decided to get to know one person better. I chose Zanga, the youngest Romanian artist.

We spent two intensive days together. I simply followed his common life. Just before the opening of the exhibition we both wrote a text about each other. We wrote the texts in the same room, but in our native languages. So, neither of us could understand the text of the other one.

At the opening we asked the visitors to interpret the texts for us.

At that moment, from a stranger's mouth, I learned about what Zanga thinks of me and he learned something about himself.

The participants at the opening had to ask someone for the translation, too, which provoked a communication line and interconnected the Czech-Romanian exhibition.

Brm Brm nediv se

Skelet bývalé čerpací stanice "Benzínka" u Slaného je určen na jednodenní akce. Happening Brm brm nediv se. se opíral o označení tohoto prostoru jako "Galerie Benzinka" a následné nabízení benzínu návštěvníkům zdarma. Benzín jako zástupný symbol umění. Nalévání neurčitého množství benzínu z kanystru přímo do nádrže aut bylo odebráno pouze umělci samotnými. Tak jako umění je přijímáno výhradně uměleckou společností. Benzín bylo to jediné co mohly návštěvníci toho dne dostat-přijmout-odvést ve vlastní nádrži a nějak zužitkovat.

Vroom Vroom don't wonder

The skeleton of a former "Benzinka" petrol station near Slany is designated for one-day events. 'Vroom Vroom don't wonder' happening consisted of marking the place as "Galerie Benzinka", followed by offering petrol to the visitors for free. Petrol as a symbol representing art. Indefinite amounts of petrol were poured into the car tanks from a petrol can. It was taken by the artists themselves only - in the same way as art is accepted by purely artistic society. Petrol was the only thing which the visitors could get – accept – take away in their own tanks and use in any way.

název: Slídit

videa 3 a` 6:50 min. 2007,2008 Praha, Brno, Bratislava, Viden

Performance v Praze, Brně a Bratislavě

Základ projektu spočívá v reportáži. Ptám se lidí na ulici, jak podle nich vypadá typický Čech a Slovák.

Tato reportáž mě však zajímá jenom jako vstup do performance.

Performance probíhají blízko nákupních center. Přechod mezi zvědavostí a drzím chováním spočívá v aktu rozcvičky, kde tímto způsobem protahují, roztahují hranice v kterých normálně žiji. Pak začíná nelegální vstup do prostoru spoluobčanů. Přistupuji k lidem s kamerou v ruce a bez ostychu a vysvětlování ohledávám nějaké jejich znaky.

V tu chvíli se stávají důležité právě jejich spontální reakce

title: Prowling

videos 3 a` 6:50 min. 2007,2008 Praha, Brno, Bratislava,

The project is based on reportage. I ask people on the street in Vienna how they imagine a typical Czech or Slovak looks. This reportage was only interesting to me as an entry to a performance. It is an excuse for action. The performance takes place near a shopping center. The intersection of curiosity and restrained behavior is based on the act of exercise.

In this manner, I extend the boundaries of that which we normally live.

Then I begin illegal entrance into the space of fellow citizens. I approach people with camera in hand, and without explanation, I seek out any characteristics.

In this moment what becomes important is their spontaneous reactions.

Seznámení.

video 2008

Pokusy se seznámit v Brně a Bratislavě. V obou případech se snažím začlenit do společnosti. Tento normálně dlouhodobý proces urychlím a tím akce vyzní performativně.

Nicméně se zakládá na běžné potřebě jedince, který se tak vypořádává s vlastní novostí v jiném prostředí. V Brně oslovuji na ulici skupinky mladých děvčat se záměrem se snima seznámit a posléze je pozvat na připravovanou výstavu.

V Bratislavě mě zajímá barák v kterém bydlím po dobu rezidence. Chci poznat své sousedy a případně se podívat jak to u nich doma vypadá. Na korzo po baráku si ale vezmu kameru a tím zásadně znejistím můj záměr u sousedů, kteří si posléze na moje aktivity stěžují.

Getting to Know...

videos 2008

Attempts to get to know Brno and Bratislava.

In both cases I try to incorporate myself into society.

What is usually a lengthy process is speeded up, such that the action resonates performatively. Nevertheless, it is founded on the basic needs of individuals who relocate from their own in a different location. In Brno I call for a group of young girls with the objective of getting to know them and then invite them to a prepared exhibition.

In Bratislava, I am interested in a building where I've been living since being a resident. I want to invite my neighbors and to possibly look at how their houses look. While going through the building I have my camera in hand and with it disrupt my objective towards the neighbors who subsequently complain about my behavior.

Zasedací pořádek 2008 6:12 min. videoperformance
Vměšuji se do vzniklého zasedacího pořádku v městské hromadné dopravě. Vstupuji do uspořádání tím, že přesazuji spolucestující na jiná místa.

Seating Order 2008 6:12 min. videoperformance
I interrupt the new seating order in the public mass transit, I intervene in the system by ordering riders to move from one place to another.

asfaltová hra 2008 2:40 min. videoperformance
Po pozorování dělníků, kteří skládali kousky asfaltu na ulici, jsem asfalt přeskládala podle mě.

Asphalt Game 2008 2:40 min. videoperformance
I observed workers as they set chunks of asphalt on the street. Then I rearranged the asphalt according to my own order.

název: po prostěradle
workshop zámek Třebešice, 2007, galerie Futura Praha

Svázala jsem 5 prostěradel k sobě a spustila je z okna zámku kde jsem bydlela. Tím jsem na zámku, který je zasvěcen současnému umění, vztyčila symbol, který mu znovu dává "pohádkový rozměr". Nechtěla jsem ze zámku utéct, ale naopak jsem tímto gestem vybízela vylézt po prostěradle do komnat, které byly jinak nepřístupné. Prostěradla jsem upevnila na tenkou tyč, která se viditelně vzpírala mezi okny. Spuštěná prostěradla jsou dokladem určitého druhu komunikace, která by se mohla dít.

link: <http://www.futuraproject.cz/cz/about/trebesice.htm>

Title: On a bed sheet
workshop castel Trebesice, 2007, gallery Futura Prague

I tied up five bed sheets together and let it hang from a castle window where I was staying. The sheets are a symbol bringing back the fairy-tale aspect to the castle which is now in service of contemporary art. My aim wasn't an escape from the castle; on the contrary, I wanted to climb up to reach rooms that would be otherwise inaccessible. I fastened the sheets on a thin pole put up visibly among the windows. The hanging sheets are evidence of a specific kind of communication, which may have taken place.

název: V zámku a v podzámčí
workshop zámek Třebešice, galerie Futura Praha 2007
(fotky spolupráce s Martinem Boyerem)

Zasáhla jsem do místnosti v domku, který slouží jako ložnice a jídelna pro sedm pomocných dělníků, kteří pracují na zámku v Třebešicích. Do centra místnosti jsem zavěsila zánovní skleněný lustr, který se jakoby snaží navodit dojem něčeho lepšího, zářivějšího. Pak jsem pozvala všech sedm dělníků do zámku a nafotila jsem je jak spí v zámeckých postelích. Sedm fotografií jsem dala do rámečků a zavěsila každému jeho fotku nad jeho postel v dělnickém domku. Použila jsem jejich vlastní prostor a daný způsob bydlení, do kterého jsem pouze vložila fotky a lustr. Použila jsem je samotné k vytvoření mystifikace o jejich snech i každodennostech.

title: In the Castel and in the neighbourhood
workshop castel Trebesice, gallery Futura, Prague 2007
(photos colaboration with Martin Boyer)

I left traces in a room inside a house that serves as a bedroom and dining room for seven assistant workers who work in Třebešice castle. I hang an old-fashioned lustre that seemed to me as if trying to impress one as something better than it actually was. I invited all of the seven workers to come to the castle and took pictures of them as they were sleeping in the castle beds. Afterwards, I placed each framed photograph above every one of their beds in the house they actually occupy. I used the space which "belongs" to them and their own housing style. I only supplied the pictures and the lustre. I used the workers themselves to create a fiction exploring their own dreams and everydayness.

GALERIE

Příprava na performance 2007, frame z videa

Vzkaz pro čtenáře Lidových novin:

Když jsem se rozhodla, že chci studovat umění, tak byl táta proti. Řekl: „Vždyť se tím neuživíš.“ Studovala jsem dohromady deset let.

Často se ptám, proč se umělec nemůže živit tím, co vystudoval, a musí dělat práce, které mají pramálo společného s jeho vzděláním. Zajímá tato nelogičnost někoho a kdo vlastně kromě umělců stojí o to, aby se to změnilo?

Eva Jiříčka

Narozena 25. 8. 1979 v Praze

Vladimír
Dubský
redakto

N Proč n
podle j
né, o c
Exi
nichž
a nemá
Přesně
stvih
cích. Z
Danú
však p
hrazen
mi). A

Hlav
(a zá
Ottav
se na
že je

Pří
ké (E
klub)
– Joe
kde v
ku, ná
bicióz
SNN.
Tím v
labilní
chvíli
s moc
lu cht
Nij
příroz
odpud
tegori
střed

titel: Prepare for performance 2007
Video frame

A message for the readership of Lidove Noviny

When I decided that I wanted to study art, my father was against it. He said, "I'm quite sure she won't be able to make a living"

I have studied art for ten years in total.

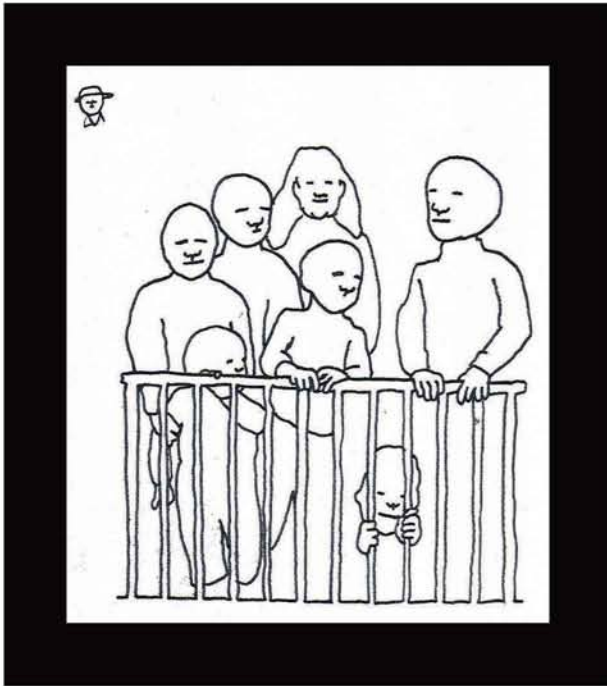
From time to time I stop to think and ask myself why the artist can't earn himself/herself a living by what he has studied and must undertake jobs that have little to do with his/her education. Is there anyone who is troubled by this absurdity? Is there anyone among artists who actually calls for change?

projekt pro Galerii lidových novin 2007

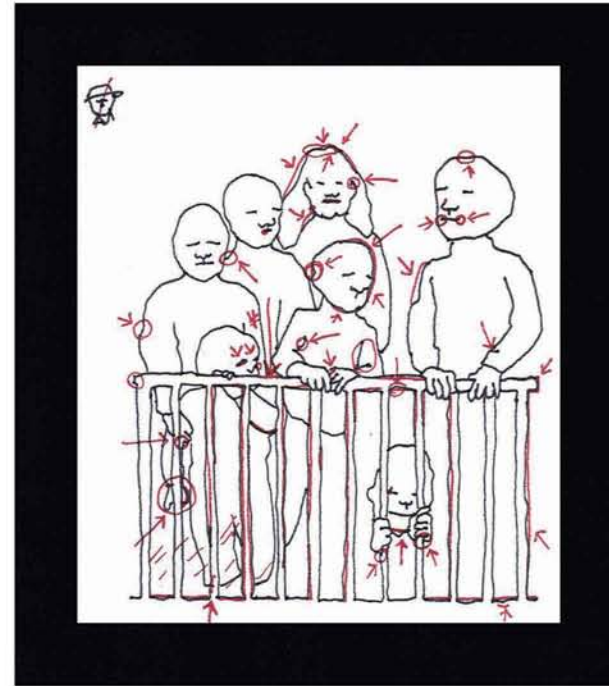
Děj na obrázcích ukazuje jak si na pohovce dávám nohu za hlavu. Tento akt úzce souvisí s textem, který jsem napsala a pojala ho jako vzkaz pro čtenáře denního tisku. Rozhodla jsem se upozornit na jednu z běžných situací v současném umění.

A project for Lidové Noviny Gallery 2007

The pictures show me as I put my leg behind my head on the sofa. This act is closely related to a text that I have written and intended as a message for the readers of daily press. I've decided to point out one of the very common situations in contemporary art.

DRAWN BY DAVID KELLNER

DRAWN BY EVA JIRICKA
CORRECTED BY DAVID KELLNER

Projekt pro magazin Nod_ roxy 2007

Dvě kresby zachycují proces jak se učit kreslit. Vybrala jsem umělce, který mě učil kreslit jeho metodou. Ta spočívala v obkreslování jeho vlastní kresby. On ji pak zpětně opravuje. Při detailním pohledu je vidět, že sám dělá chyby při opravách. Výsledek je estetický a připomíná pracovní sešity nízkého stupně základní školy. Zajímá mě jestli si někdo podle těchto plakatů, vytvoří vlastní kopii z originálu.

A project for Nod_roxy magazine 2007

Two drawings depict a process of learning to draw. I have chosen artists who have taught me using his method. The method lies in copying the drawing of the teacher. He makes corrections afterwards. Examining the process in detail, it becomes obvious that even during the corrections the teacher makes mistake himself. The result is an aesthetic one and reminds one of elementary school notebooks. I am interested whether anyone, in accordance with the posters, would create his/her own copy based on the original.

název: Troppau rok: 2007 medium: videoprojekce 25 min. místo: ulice Opavy

projektem pro Opavu reaguji na narušenou urbanistiku města, která vznikla po bojích na konci 2. světové války a vytvořila tím současný vzhled Opavy. Kurátorka Blanka Švedová mě oslovila pro dočasný projekt ve veřejném prostoru, který využívá takto vzniklé slepé štítové zdi domů v centru Opavy jako projekční plátno. Ve svém projektu se vracím do doby vzniku slepých štítových zdí. A do doby zániku domů, které obývali občané převážně německé Opavy. Oslovila jsem zkušeného gaffit'áka, který působí hlavně v Praze a nechla jsem ho vytvořit nápis Troppau a ten znamená Opava v němčině. Vybrala jsem barvy, které nese znak města a nechala Brosse aby nasprejoval nápis na jednu pražskou zeď. Graffiti jsou známkou každého města. Je to obraz zejména mladé společnosti, která vzniklé prázdné stěny využívá k realizaci svých děl. V centru Opavy je tisíce příležitostí, které jsou na výše zmiňovaných zdí v Opavě, ale přesto je tam tato scéna úplně tichá. Graffiti vzniklo na jedné z pražských zdí. A toto video, které je promítané v Opavě na dům v době Majálesu a také oslavy vítězství nad fašismem, je dlouhé 25 minut a ukazuje celý a čitelný průběh jak graffiti vzniká a slouží tedy jako návod na to jak graffiti udělat. Stejně tak i fiktivně nastinuje situaci, že opravdu něco vzniká na jedné z Opavských zdí.

titel:Troppau year:2007 technique: video 25 min place:streets of Opava

The project for the city of Opava reflects the urban development of the city disrupted by the fighting at the end of the World War II. My aim was to depict the actual appearance of the city. The curator Blanka Svedova asked me to create a temporary project in the public space that would make use of a blank gable wall as a screen.

As a part of my project, I turned my attention to the days when these blank gable walls came into existence and the times when the houses inhabited by German-speaking citizens started to fall apart. I asked an experienced graffiti artist who lives and works in Prague to create an inscription "Troppau" which denotes Opava in German. I selected colors that are found in the emblem of the city and let Bross spray the inscription on one of the Prague walls.

Graffiti is something found in every city. It is an image of the young population who use blank walls for realization of their art works. The center of Opava is rich in space fit for graffiti, especially the blind gable walls, yet the underground graffiti scene is almost non-existent. This particular video is screened in Opava on a house wall during the celebrations of rag-day (Majales) and the victory over fascism. It is 25 minutes long and shows in a very clear and understandable way how graffiti is created from the beginning till the end. It serves as a set of directions how to do graffiti. At the same time it pretends that something is really being created on the wall.

painting 80 pieces, performance
title: Jiříčka & Laštovka
galerie Nod Praha 2006
<http://nod.roxy.cz/index.php?dok=00670000000358,det>

Vypínač považuji za univerzální obraz. Proto jsem je vyrobila jako obraz. Doma ho má každý je vlastně všude. Když si jako já, na stěny žádný obraz nepověsíte, obrazem se stane vypínač. Na vernisáži jich bude dlouhá řada aby vyzbylo na co nejvíc lidí. Po vernisáži tam možná zůstanou kousky lepenky nebo odtržená omítka, možná tam některé malované vypínače vydrží. Tento design vypínače je z přelomu 70 a 80 let minuleho století.

I consider a switcher as a universal image. That is why I made them as a picture. Everyone's got it at home, it is everywhere. Even though you decide not to put anything else on your wall, still there is a switcher. And that is how a switcher becomes a picture. At the gallery opening there will be lots of them. so everyone can get one. After the opening only pieces of tape or ripped-off ceiling left, though some painted switchers might survive. this design of switcher is from at the turn of 1970s and 1980s

title: 360°
duration: 6:30 min.
year: 2006 (diplom work)
technique: videoperformance

Otočit se je úkol pro autobus, který jsem objednala. Řidič se řídí mým pokynem a zúčastnění lidé jsou přítomni v rámci mé živé performance pro diplomovou práci. Nic netušící pasažéři nastoupí do autobusu a ten se začne otáčet o 360 stupňů tím vjíždí do prostoru kde je mnou vysázená okrasná zahrádka (a to na místě kde by mohla být, ale nikdy nebyla) když se otáčí musí vjíždět na obrubník, chodník i zahrádku. V ničení květin vzniká nový obrazec, který se stává výsledným dílem celé show. Účastníci performance sloužili jako zátěž autobusu, a tím se sami podíleli na destrukci.

360°

I ordered a bus the task of which is to turn around. The driver is following my instructions and the passengers are present as a part of the performance (which was actually my diploma thesis). Passengers get in the bus unawares and the bus starts to turn around by 360° so that it runs over a flower bed planted in front of the school. The flower bed is planted by me in a place where it could be but never has. In the final move the bus runs into the pavement, street curb, as well as the flower bed. The flowers bed is destroyed and thus a new picture is created, the final result of the whole show. The passengers serve as a weighting material and, therefore, participate in the destruction.

Ranní očista 2006, 12:55 min. videoperformance
Akce ve veřejném prostoru na soukromém majetku (auto je jedna z nejdražších věcí co si lidé běžně pořizují)
Auta omývám čistou vodou z bílých kbelíků. Akce probíhala ráno v pracovním týdnu před případným odjezdem do práce.

Morning Cleaning, 2006, 12:55 min. videoperformance
Performance is located in the public place but concerns private property (a car is one of the most expensive items people buy.)
The cars are being washed with water from white buckets. The performance takes place in the morning before going to work.

Utírání 2006, 6:35 min. videoperformance
Akce ukazuje utírání aut po dešti. Je to vcelku zbytečná práce. Přesto symbolizuje opečovávání. Možnost se s "alibi" dotýkat cizí věci za účelem sušení aut ve veřejném prostoru. Používám papírové ubrousky, který vytvářejí po použití další nepořádek, který je potřeba uklidit.

Drying up 2006, 6:35 min. videoperformance
The performance points out to drying up cars after the rain. It is, in fact, a very useless job. Nevertheless, it symbolizes the obsession with taking care of things. It is about the pleasure to touch things belonging to other people within the public space having an "excuse" for doing so at the same time. I am using paper tissues which again represent garbage which needs to be cleaned.

Ranní očista 2007 2:53 min. videoperformance
akce která se konala před galerií výstavy (Hdp, městská knihovna v Praze) ošplouchávala jsem auta čistou vodou přímo z kýblů na parkovišti. Na konci akce ke mě přichází policajt a vysvětluji že se nesmím dotýkat cizí věci.

Morning cleaning 2007 2:53 min. videoperformance
Performance was placed in front of Gallery (National bibliotheca in Prague, exhibition- Cross domestic product) I splattered cars with water directly from white buckets in the park place. At the end of performance came cop and he explain to me that here is not any excuse for touch things belonging to others.

Našla v lese 2:37 min. videoperformance 2006

Akce spontálně vzniklá v lese. V této performance navazuji kontakt s divákem, který se tam ale očividně nenachází.

Pracuji tedy s budoucím divákem videa.

Do prostoru mezi stromem se dostávám pomocí různých pozic a snažím se vyplnit prostor mezi stromem a zemí. Panuje zde určitá nerozváženost, která na konci vyplyne v jednu „správnou“ polohu.

Found in the forest 2:37 min. videoperformance 2006

A spontaneous performance in a forest. As a part of the performance I try to contact a viewer, who is obviously not there.

In fact, I am working with the future audience of the video. I am trying to pose within a space between a tree and the ground to fill out the space. There is a certain unbalance that, in the end, becomes the one “right” position.

Pohyblivý terč 1:21 min videoperformance 2008

Běh po zadu lesem.

cesta k domovu 2006, 2:46 min videoperformance
Romantický pohled na zasněženou krajinu v podhůří s lákavým světýlkem v chaloupce kontrastuje s dřinou kterou je třeba vydat na cestu k domovu.

The Road Towards Home, 2006, 2:46 min videoperformance
We can see a snow-covered landscape in the foothills with a light attracting attention inside a cabin. The romantic view doesn't really correspond with the effort needed to set off on a journey towards home.

Mama, 2006, 53 sec., videoperformance
Maminka vždycky zabíjí mouchy na okně.

Mama always kills the flies on the window

2006, 40 sec. videoperformance
udělala jsem dvojitou čáru.

I created a double line.

2006, 1 min.,videoperformnace
Předstírala jsem strom,ale neúspěšně.

I pretended to be a tree but without success.

titel: Gratis punč / Punch for Free

year: 2005 technique: video, photos duration: 5 min.

18.12.2005 jsme uvařily 50 litrů punče a na různých vánočních trzích ve Vídni jsme ho zdarma nabízely. Akce byla provokací, která se zaměřila na vyvolání reakce a to nejen u lidí kteří dostanou zadarmo punč, ale i u samotných prodejců punče, protože jsme si vždy stouply s naším gratis punčem přímo před jejich prodejní stánek s punčem. Celá akce vyvolala slovní odpověď nebo výpověď s kterou nás prodejci punče nebo security vyprovodí s trhu. Videozáznam se stal nakonec takovým sociálním přeletem reakcí prodejců a security v předvánoční Vídni.

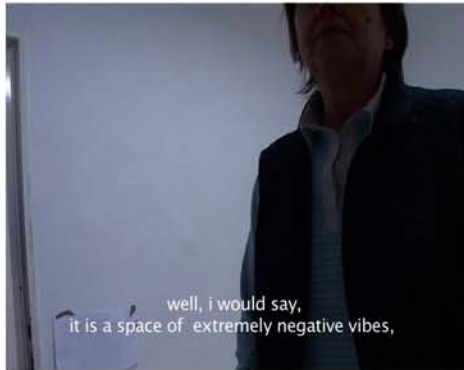
December 18, 2005 we made 50 litres of punch and we offered it for free on various Christmas fairs in Vienna. The performance was mean to provoke, focusing on reaction not only by the customers who were getting their punch for free but also the sellers themselves.

We would always stand right in front of a punch booth. The whole performance was supposed to initiate a response from the sellers or the security, i.e. what kind of excuse they would make up to throw us out of the market. Doing so, we would point out the absurdity of a ban, which prohibits to offer anything for free at these fairs.

The video recording became a sort of social analysis tracing the reactions by members of security guard and sellers in pre-Christmas Vienna.

project.cooperation with Katharina Fiegl

gallery Jeleni in Prague, 2006 instalation, videos

Projekt pro galerii Jelení se jmenoval:

To co jste o Jelení nevěděli.

Pracovala jsem s galerií tak, že jsem se rozhodla vystavit její vlastní prostor, ale z jiného úhlu pohledu.

Přizvala jsem k tomu lidi, kteří se profesně zabývají čtením energie v prostoru takzvaní psychotronici.

Vybrala jsem náhodně dva a to Pana Sehnala a manžele Doušovi.

Oba jsem je nezávisle na sobě do galerie pozvala a nechala je mluvit o tom co cítí v daném prostoru. Přitom jsem je natáčela kamerou.

Manžele Doušovi se s panem Sehnalem neshodli na žádném místě, které označili, ani v celkovém pohledu na galerii.

Otevřela jsem tím diskusi o pravdivosti práce těchto lidí a o tom jak je také možné vnímat galerijní prostor.

Vystavila jsem do každých z dvou místností v galerii jedno video, které jsem natáčela při jejich ohledávání galerie.

Galerie byla zatemněna a rozsvícené baterky byly rozvěšeny po galerii a označovaly místa o kterých se tyto psychotronici zmiňovali.

Nic jsem nezpochybnovala a rozluštění pravdy jsem nanabízela. Bylo důležité aby se divák pokoušel najít svojí pravdu.

The project for Jelení Gallery was named „What you Didn't Know About Jelení.”

I approached the gallery in a very particular way. I chose to exhibit its own space, but from a different perspective. I have invited people, who deal with the so-called psychotronics, the relationship of energies and space, in particular.

I have chosen randomly Mr. Sehnal and a couple, Mr. And Mrs. Dousa. I have invited them independently of each other to the gallery on saturday and let them speak about what they think and feel in the particular space. At the same time I was shooting them with a camera. The couple, Mr. and Mrs. Dousa and Mr. Sehnal, haven't reached an agreement on any place in the gallery, They haven't agreed

even on the whole view of the gallery space.

Thus, I have opened up a discussion on the true value of the profession of these people and on the different perspectives in which it is possible to perceive the gallery space.

A video shot of them studying the gallery space was put in each of the two rooms. Several flashlights were hung in the gallery to point out places mentioned by the psychotronic people. I haven't questioned anything and haven't offered any solutions. It was important for the audience to find their own truth.

název/title:Umělec nebo neumělec/ Artist or Non Artist

year: 2005/2006

technique: video

duration: 2:21 min.

Před kulturním centrem ve Vídni (a v Bělehradě) jsem dala chodcům na výběr ze dvou možností. Artist a non artist. Chodec vstoupí do pole non artist, ale na konci chodníku zjistí, že je vlastně v poli artist. A obráceně.

In front of a cultural center in Wien, WUK(and in the Beograd) pedestrians are given choice of two path to walk along: either Artist or Non artist. But at the end of the artist path Non artist is written and at the end of the Non Artist path, Artist is written.

**název: Moje mrkvička na náměstí
videoperformance 3.30 min. 2005**

Mrkev jsem vysázela v Praze na náměstí Míru kde jsem se narodila a žiju do dnes. Přivlastnila jsem si část veřejného parku a symbolicky jsem tak vytvořila "mojí zahrádku"

**title: My Little Carrot in Prague
videoperformance 3.30 min. 2005**

I have planted carrots in Prague's Náměstí Míru square where I have been living since I was born.

I have appropriated part of the public park and I have created „my garden“.

**název: Lejno v zahradě
videoperformance 0:50 min. 2005**

**Zahrada před stanovištěm firmy "unsere Garten" - naše zahrady. (firma starající se o úpravu okrasných zahradek města Vídeň)
A oblíbená turistická atrakce Projížďka kočárem po centru Vídně. Spojila jsem tyto dva symboly a přidala koňské hovno z ulice pod strom vypěstovaný ve tvaru vzpírajícího se koně v zahradě Unsere Garten.**

**title: Shit in the Garden
videoperformance 0:50 min. 2005**

A garden is located in front of „Unsere Garten“ („Our Garden“) office. „Our Garten“ is a company taking care of ornamental gardens in Wien. One of the favourite tourist attractions is to ride a horse carriage around the center of Wien. I have linked together these two symbols and added a piece of horse shit directly from the street. I took it and put it under a tree in a shape of a reared-up horse in the garden of Unsere Garten.

**název: Kopřiva v Unsere Gärten
videoperformance 1:30 min. 2005**

**Přesadila jsem kopřivu ze samorostlé zahrádky na jednu z hlavních tříd Vídně do jedné z okrasných zahrádek "Unsere Gärten".
(Unsere Gärten -naše zahrady je firma která se stará o úpravy okrasných zahrádek města Vídeň.)**

**title: A Nettle in Unsere Gärten
videoperformance 1:30 min. 2005**

I have replanted a nettle from a garden with gnarled plants to an ornamental garden Unsere Gärten on one of the main streets of Vienna.

("Unsere Gärten" our garden is a company taking care of ornamental gardens in Vienna)

**název: Z pod lavičky do zahrádky a obráceně
videoperformance 1:29 min. 2005**

**Přesadila jsem pampelišku z podlavičky v parku na místo okrasné zahrádky Unsere Gärten. A okrasnou rostlinu ze zahrádky jsem přesadila na místo pampelišky pod lavičku v parku.
(Unsere Gärten -naše zahrady je firma která se stará o úpravy okrasných zahrádek města Vídeň.)**

**title: From under the banch in to the ornamental garden and vice versa
videoperformance 1:29 min. 2005**

I replanted the dandelion from under the banch in the park into the ornamental garden Unsere Gärten. And I replanted ornamental plant from a Garden to the place of dandelion under the banch

("Unsere Gärten" our garden is a company taking care of ornamental gardens in Vienna)